EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أثر العبادات في حياة المسلم

Efectul adorării în viața musulmanului

ʿAbd al-Muḥsin al-ʿAbbād

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Muḥsin ibn Ḥamad al-ʿAbbād al-Badr

Efectul adorării în viața musulmanului

أثر العبادات في حياة المسلم

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: أثر العبادات في حياة المسلم
Ediția I
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, licența Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0), https://tanzil.net. Textul arab este reprodus fără modificări; fragmentele sunt indicate în referințe.

Cuprins

Efectul adorării în viața musulmanului 1
Indice 20

Efectul adorării în viața musulmanului

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Prelegere ținută prin telefon
pentru o asociație islamică din America

Lauda Îi aparține lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și căutăm la Allah adăpost de răul sufletelor noastre și de relele faptelor noastre. Pe cel pe care îl călăuzește Allah nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă să se rătăcească nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. El l-a trimis cu îndrumarea și religia adevărului, pentru a o face să biruiască asupra tuturor religiilor. El a transmis mesajul, a îndeplinit ceea ce i-a fost încredințat și a sfătuit sincer comunitatea. O, Allah, binecuvântează-l, dăruiește-i pace și binecuvântare lui, familiei și companionilor săi și celor care urmează calea și îndrumarea sa până în Ziua Judecății!

Acestea fiind spuse, pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră, frați musulmani care ascultați în America! Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, ajutor și îndrumare dreaptă pentru mine și pentru voi și să ne dea tuturor izbândă în ceea ce Îl mulțumește.

Vă voi vorbi despre tema pe care ați dorit să o abordăm: efectul actelor de adorare în viața musulmanului. Spun așadar: adorarea este un nume cuprinzător pentru toate cuvintele și faptele, văzute și lăuntrice, pe care Allah le iubește și de care este mulțumit. Aceasta este cea mai bună definiție dată adorării. Adorarea are o însemnătate foarte mare: Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a creat făpturile, a trimis trimișii și a pogorât Cărțile pentru a porunci adorarea Sa și a interzice adorarea altcuiva în afară de El. Slăvitul și Preaînaltul a spus:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât ca să Mă adore.
Coran 51:56

Adică Allah i-a creat pentru a le porunci să-L adore și a le interzice neascultarea față de El. Slăvitul și Preaînaltul a mai spus:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ﴾

Noi am trimis în fiecare comunitate un trimis: „Adorați-L pe Allah și feriți-vă de ṭāġūt!”
Coran 16:36 · fragment

Și a spus:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ﴾

Nu am trimis înaintea ta niciun trimis fără să-i revelăm: „Nu există divinitate demnă de adorare în afară de Mine; așadar, adorați-Mă!”
Coran 21:25

Formele adorării sunt multe: teama, speranța, încrederea deplină, dorința, frica plină de venerație, întoarcerea către Allah, cererea de ajutor, strigătul de ajutor, jertfirea, legământul și alte forme de adorare.

Din adorare fac parte stâlpii Islamului cuprinși în cunoscutul hadith al lui Jibrīl. Când acesta l-a întrebat pe Profet ﷺ despre Islam, el a răspuns: *„Să mărturisești că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, să îndeplinești rugăciunea, să dai zakātul, să postești în Ramaḍān și să faci pelerinajul la Casă dacă ai putința de a ajunge acolo."* Muslim l-a relatat în Ṣaḥīḥ de la ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el. Este primul hadith din Cartea credinței la el (8). Aceștia apar și în hadithul lui ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, în care Profetul, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a spus:

> *„Islamul a fost clădit pe cinci: mărturisirea că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah, îndeplinirea rugăciunii, plata zakātului, pelerinajul la Casă și postul în Ramaḍān."*

Este primul hadith din Cartea credinței la al-Buḫārī (8) și se află și în Ṣaḥīḥ Muslim (19).

Pentru ca adorarea să fie primită sunt necesare două condiții: **prima**, sinceritatea faptei față de Allah; **a doua**, urmarea exclusivă a Trimisului lui Allah ﷺ. Sinceritatea trebuie îndreptată numai către Allah: nimeni să nu-I fie asociat și nicio formă de adorare să nu fie îndreptată către altcineva în afară de Allah, Slăvitul și Preaînaltul. Și urmarea trebuie să fie numai a Trimisului ﷺ: Allah să nu fie adorat decât potrivit celor aduse de nobilul Trimis, binecuvântările, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui! Aceasta este cerința mărturisirilor că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah. „Mărturisesc că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah" cere ca faptele să fie îndreptate sincer numai către Allah: nicio formă de adorare să nu fie dată altcuiva, ci toate să fie numai pentru Fața Sa, Slăvitul și

Preaînaltul. Iar „mărturisesc că Muḥammad este Trimisul lui Allah” cere ca adorarea să corespundă celor transmise de nobilul Trimis ﷺ. Allah nu este adorat prin inovații, născociri religioase și lucruri condamnabile pentru care Preaînaltul nu a pogorât nicio dovadă. Adorarea trebuie să fie potrivit Sunnei și celor aduse de nobilul Trimis ﷺ.

Așadar, *„mărturisesc că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah”* cere sinceritatea faptelor față de Allah, iar *„mărturisesc că Muḥammad este Trimisul lui Allah”* cere urmarea exclusivă a Trimisului lui Allah ﷺ. Orice faptă trebuie să fie sinceră pentru Allah și să se potrivească Sunnei Profetului Său Muḥammad ﷺ. Dacă una dintre aceste două condiții lipsește — sinceritatea, urmarea ori amândouă — fapta este respinsă de la făptuitorul ei și nu este primită de Allah, Atotputernicul și Preamăritul. Despre respingerea faptei din pricina lipsei sincerității, Preaînaltul a spus:

﴿وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا﴾

Ne vom îndrepta către faptele pe care le-au săvârșit și le vom face praf împrăștiat.
Coran 25:23

Iar despre respingerea unei fapte întemeiate pe o inovație, nobilul Trimis ﷺ a spus: *„Cine introduce în această rânduială a noastră ceea ce nu face parte din ea, acel lucru este respins.”* Al-Buḫārī (2697) și Muslim (1718), de la ʿĀʾiša, Allah să fie mulțumit de ea. Într-o formulare a lui Muslim: *„Cine face o faptă care nu corespunde rânduielii noastre, ea este respinsă.”*

El, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a mai spus: *„Cel dintre voi care va trăi după mine va vedea multă neînțelegere. Urmați Sunna mea și Sunna califilor bine îndrumați și călăuziți! Țineți-vă de ea și apucați-o cu măselele! Feriți-vă de lucrurile nou introduse, căci orice lucru nou introdus este o inovație și orice inovație este rătăcire.”* Abū Dāwūd (4607) și at-Tirmiḏī (2676), de la al-ʿIrbāḍ ibn Sāriya. At-Tirmiḏī a spus: *„Hadith ḥasan ṣaḥīḥ.”*

În hadithul celor șaptezeci și trei de grupări, dintre care șaptezeci și două vor intra în Foc și una singură va fi salvată, el, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a arătat că gruparea salvată este a celor care urmează ceea ce urmau Trimisul lui Allah ﷺ și nobilii săi companioni, Allah Preaînaltul să fie mulțumit de ei și să-i mulțumească!
Imamul Mālik ibn Anas, Allah să aibă milă de el, a spus: *„Cei de la sfârșitul acestei comunități nu vor fi îndreptați decât prin ceea ce i-a îndreptat pe cei de la începutul ei."* Și a spus: „Cine introduce în Islam o inovație pe care o consideră bună pretinde prin aceasta că Muḥammad a trădat mesajul, căci Allah spune:

﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴾ ج

Astăzi v-am desăvârșit religia.
Coran 5:3 · fragment

Ceea ce nu era atunci religie nu poate fi astăzi religie."
Aš-Šāṭibī, Al-I'tiṣām, 1/28.

Nu este suficient ca omul să spună: *„Fac această faptă, chiar dacă nu a fost transmisă de la Profet ﷺ, fiindcă intenția mea este bună și scopul meu este bun."* Dovada este că, atunci când a aflat că unul dintre nobilii săi companioni își înjunghiase animalul de jertfă înaintea rugăciunii de Sărbătoare, Profetul, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, i-a spus: *„Oaia ta este o oaie pentru carne."* Adică nu este jertfă, pentru că nu a fost sacrificată potrivit Sunnei. Sunna este ca jertfele să fie înjunghiate după rugăciunea de Sărbătoare. Sacrificarea înainte de rugăciune este în afara timpului său și nu este luată în considerare. Hadithul a fost relatat de al-Buḫārī (5556) și Muslim (1961). Al-Ḥāfiẓ a spus în comentariul său din Al-Fatḥ (10/17): *„Șeicul Abū Muḥammad ibn Abī Ǧamra a spus: «Din aceasta rezultă că o faptă, chiar dacă este însoțită de o intenție bună, nu este validă decât dacă se conformează Legii revelate.»"*

Aceasta este lămurită și de întâmplarea lui ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, companionul Trimisului lui Allah ﷺ. El a venit la niște oameni așezați în cercuri în moschee. Fiecare avea un număr de pietricele, iar un bărbat dintre ei spunea:

„Rostiți de o sută de ori tasbīḥ, de o sută de ori tahlīl, de o sută de ori takbīr!"

Ei numărau cu pietricelele până împlineau aceste pomeniri. ʿAbd Allāh ibn Masʿūd s-a oprit lângă ei și a spus: *„Ce vă văd făcând?"* Au răspuns: *„Abū ʿAbd ar-Raḥmān, sunt pietricele cu care numărăm takbīrul, tahlīlul și tasbīḥul."* El a spus: *„Numărați-vă păcatele! Vă garantez că nu se va pierde nimic din faptele voastre bune. Vai vouă, comunitate a lui Muḥammad! Cât de repede vă îndreptați spre pieire! Companionii Profetului vostru ﷺ sunt încă numeroși, hainele sale încă nu s-au învechit, iar vasele sale nu s-au spart. Pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu! Ori urmați o religie mai bine îndrumată decât religia lui Muḥammad ﷺ, ori deschideți o poartă a rătăcirii!"* Au spus: *„Pe Allah, Abū ʿAbd ar-Raḥmān, n-am dorit decât binele."* A răspuns: *„Câți oameni doresc binele, dar nu ajung la el!"* Această relatare a fost consemnată de ad-Dārimī în Sunan, 1/68–69, și inclusă de al-Albānī în As-Silsila aṣ-ṣaḥīḥa (2005).

Dintre efectele actelor de adorare fac parte deschiderea inimii, liniștea gândului, belșugul mijloacelor de trai, siguranța omului, tihna și împăcarea sa.

Multe versete din Coran și numeroase hadithuri din Sunna Profetului arată aceste efecte și faptul că teama de Allah, Atotputernicul și Preamăritul, și faptele drepte aduc fericirea în această lume și fericirea în Viața de Apoi.

Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ﴾

Dacă locuitorii cetăților ar fi crezut și s-ar fi temut de Allah, le-am fi deschis binecuvântări din cer și din pământ.
Coran 7:96 · fragment

Acest verset nobil menționează atât adorarea, cât și efectul ei în viața musulmanului: celui care se teme de Allah și crede în El, Allah Preaînaltul îi dă răsplată și mijloace de trai în viața lumească și îi deschide binecuvântări din cer și din pământ prin pogorârea ploii și scoaterea din pământ a plantelor și a comorilor. Despre oamenii Cărții, Atotputernicul și Preamăritul a spus:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم﴾

Dacă ar fi împlinit Tora, Evanghelia și ceea ce le-a fost pogorât de la Stăpânul lor, ar fi mâncat de deasupra lor și de sub picioarele lor.
Coran 5:66 · fragment

Acest verset nobil este asemenea celui precedent. *„Ar fi mâncat de deasupra lor și de sub picioarele lor”* înseamnă mijloacele de trai pe care Allah le trimite din cer prin ploaie, precum și plantele și culturile pe care le face să crească în pământ, sub picioarele lor, și comorile pe care le scoate. Ceea ce Allah a spus în aceste două versete despre locuitorii cetăților și despre oamenii Cărții este o răsplată lumească pentru credință și evlavie. Cât despre răsplata din Viața de Apoi pentru credincioșii evlavioși, Allah Preaînaltul a menționat-o astfel:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَـٰهُمْ جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ﴾

Dacă oamenii Cărții ar fi crezut și s-ar fi temut de Allah, le-am fi șters faptele rele și i-am fi făcut să intre în Grădinile desfătării.
Coran 5:65

Atotputernicul și Preamăritul a spus:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا﴾

O, voi care credeți! Temeți-vă de Allah și rostiți un cuvânt drept!
Coran 33:70

Aceasta este adorare. Apoi a menționat efectul ei:

﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَـٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

El vă va îndrepta faptele și vă va ierta păcatele. Cel care ascultă de Allah și de Trimisul Său a dobândit o izbândă măreață.
Coran 33:71

Îndreptarea faptelor și iertarea păcatelor în Viața de Apoi sunt urmări ale adorării. Versetul nobil cuprinde efecte ale adorării atât

în această lume, cât și în Viața de Apoi: aici, îndreptarea faptelor, izbânda, îndrumarea dreaptă și mersul către Allah cu înțelegere limpede; în Viața de Apoi, iertarea păcatelor și ștergerea faptelor rele.
Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ ﴾ ج

Celui care se teme de Allah, El îi va face o ieșire și îi va dărui cele de trebuință de unde nu se așteaptă.
Coran 65:2-3 · fragment

Acest verset nobil arată că teama de Allah — adorarea și ascultarea Sa, prin împlinirea poruncilor și evitarea interdicțiilor — aduce ieșirea din încurcături și necazuri. Allah îi dăruiește celui care Îl ascultă și se teme de El mijloace de trai de unde nu se așteaptă.
Preaînaltul a spus:

﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ﴾ ج

Celui care se teme de Allah, El îi va ușura treburile.
Coran 65:4 · fragment

Printre urmările temerii de Allah se află ușurarea treburilor, pregătirea căilor binelui și deschiderea drumurilor care îl duc pe om la fericirea din această lume și din Viața de Apoi.
Atotputernicul și Preamăritul a spus:

﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعۡظِمۡ لَهُۥٓ أَجۡرًا ﴾ ج

Celui care se teme de Allah, El îi va șterge faptele rele și îi va mări răsplata.
Coran 65:5 · fragment

Aceasta este una dintre răsplățile din Viața de Apoi care urmează temerii de Allah, Slăvitul și Preaînaltul. Atotputernicul și Preamăritul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّكُمۡ فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ﴾

O, voi care credeți! Dacă vă temeți de Allah, El vă va dărui un discernământ, vă va șterge faptele rele și vă va ierta. Allah este Dătătorul harului măreț.
Coran 8:29

Versetul nobil arată că celui care se teme de Allah și împlinește ascultarea față de El și de Trimisul Său ﷺ, Allah îi dă un discernământ prin care deosebește adevărul de neadevăr și merge către Allah cu înțelegere limpede și îndrumare. Aceasta este în această lume. În Viața de Apoi îl răsplătește prin ștergerea faptelor rele și iertarea păcatelor. Cuvintele lui Allah de la începutul versetului — *„Dacă vă temeți de Allah, El vă va dărui un discernământ”* — sunt asemenea cuvintelor de la sfârșitul versetului datoriei:

﴿وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ﴾

Temeți-vă de Allah! Allah vă învață.
Coran 2:282 · fragment

Preaînaltul a spus, relatând despre Nūḥ și poporul său:

﴿فَقُلْتُ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَٰرًا﴾

Am spus: „Cereți iertare Stăpânului vostru, căci El este Mult Iertător! El va trimite asupra voastră ploaie îmbelșugată, vă va spori averile și fiii și vă va da grădini și râuri."
Coran 71:10-12

Aceste lucruri sunt urmări ale adorării. Adorarea este aici cererea iertării, iar urmările menționate în verset sunt că El trimite asupra lor ploaie îmbelșugată, le sporește averile și fiii și le dă grădini și râuri.
Asemenea acestui verset este ceea ce Allah a menționat despre Hūd și poporul său:

﴿وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾

O, popor al meu! Cereți iertare Stăpânului vostru, apoi întoarceți-vă la El cu căință! El va trimite asupra voastră ploaie îmbelșugată și vă va adăuga putere la puterea voastră.
Coran 11:52 · fragment

Tot asemenea sunt cele menționate de Allah despre Profetul nostru Muḥammad ﷺ și poporul său:

﴿وَأَنِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُۥ﴾

Și să cereți iertare Stăpânului vostru, apoi să vă întoarceți la El cu căință. El vă va dărui o viață bună până la un termen stabilit și îi va da fiecărui om vrednic răsplata vredniciei sale.
Coran 11:3 · fragment

Preaînaltul a spus:

﴿مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

Celui care face o faptă dreaptă, bărbat sau femeie, fiind credincios, îi vom dărui o viață bună și le vom da răsplata după cele mai bune fapte pe care le săvârșeau.
Coran 16:97

Versetul nobil arată că credința și faptele drepte îi aduc omului o viață bună și fericită, plină de evlavie față de Allah și de ascultare față de El și de Trimisul Său, binecuvântările, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui, pe lângă răsplata îmbelșugată pe care o va primi în Viața de Apoi.

Dintre cele transmise în Sunna curată despre urmările bune ale adorării în viața musulmanului fac parte cuvintele din sfatul nobilului Profet ﷺ către Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi. În acel sfat măreț și prețios a spus: *„Respectă rânduielile lui Allah, El te va păzi! Respectă rânduielile lui Allah, Îl vei găsi*

înaintea ta…" At-Tirmiḏī (2516), care a spus: *„Hadith ḥasan ṣaḥīḥ."* Într-o altă formulare, la imamul Aḥmad (2803): *„Respectă rânduielile lui Allah, El te va păzi! Respectă rânduielile lui Allah, Îl vei găsi înaintea ta! Fă-te cunoscut Lui în vreme de tihnă și El te va cunoaște în vreme de greutate!"* Acesta este al nouăsprezecelea hadith din Cele patruzeci de hadithuri ale lui an-Nawawī. Comentariul lui al-Ḥāfiẓ Ibn Rajab din Jāmiʿ al-ʿulūm wa-l-ḥikam cuprinde înțelesuri prețioase de care m-am folosit pentru a explica aceste propoziții. Păzirea robului de către Allah cuprinde două feluri: păzirea trupului, averii, copiilor și familiei sale, precum și păzirea religiei sale, astfel încât să fie ferit de îndoielile care rătăcesc și de poftele interzise. Astfel, omul rămâne drept și statornic în treburile religiei și ale vieții sale. Aceasta este păzirea de către Allah a celui care respectă rânduielile Sale: robul păzește rânduielile lui Allah respectând limitele Sale, îndeplinindu-I poruncile și evitându-I interdicțiile. Allah Preaînaltul îl răsplătește pentru aceasta cu o păzire de aceeași natură ca fapta sa. Răsplata este pe măsura faptei.

Cuvintele *„El te va păzi"* sunt o răsplată, una dintre urmările faptei drepte, o răsplată de aceeași natură cu fapta. *„Respectă rânduielile lui Allah, Îl vei găsi înaintea ta"* înseamnă că Îl găsești pe Allah înaintea ta: te înconjoară cu ocrotire, Se îngrijește de tine și te păzește de orice rău. Iar cuvintele sale, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, *„Fă-te cunoscut Lui în vreme de tihnă și El te va cunoaște în vreme de greutate"* înseamnă că, dacă stărui în ascultarea de Allah și de Trimisul Său ﷺ în vremea tihnei și belșugului, Allah te răsplătește păzindu-te în greutăți și în încurcăturile în care ajungi.

Că Allah îl cunoaște în greutate pe cel care I s-a făcut cunoscut în vreme de tihnă este lămurit de întâmplarea celor trei oameni pe care noaptea i-a adăpostit într-o peșteră. O stâncă s-a rostogolit și le-a astupat intrarea, astfel încât nu mai puteau ieși. Au ajuns ca într-un mormânt, deși erau încă vii. Au vorbit între ei și au socotit că mijlocul prin care Allah îi va scăpa de necaz este să caute fapte drepte pe care le făcuseră pentru El în vreme de tihnă și să se roage lui Allah prin ele în greutatea în care se aflau. Unul s-a

rugat prin bunătatea față de părinții săi; al doilea, prin faptul că părăsise adulterul deși îl putea săvârși; iar al treilea, prin păstrarea dreptului lucrătorului său și sporirea lui după ce acesta plecase fără să-l ia. Fiecare s-a rugat lui Allah printr-o faptă dreaptă făcută pentru El în vreme de tihnă. Allah Preaînaltul a îndepărtat stânca și ei au ieșit mergând.

Întâmplarea acestor trei oameni se află în Ṣaḥīḥ al-Buḫārī (2215) și Muslim (2743), relatată de ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi.

Printre actele de adorare se află rugăciunea, zakātul, postul și pelerinajul. Fiecare are urmări bune în viața musulmanului. Rugăciunea este stâlpul Islamului. Ea oprește de la fapte rușinoase și de la ceea ce este condamnabil și este o legătură strânsă între rob și Stăpânul său. Când omul își păstrează rugăciunile în moschei, în adunare cu musulmanii, legătura lui cu Allah se întărește. El este mereu în legătură cu Allah, ziua și noaptea: se roagă Lui de cinci ori prin rugăciunile obligatorii, pe lângă rugăciunile voluntare. Allah, Slăvitul și Preaînaltul, îl răsplătește pentru toate și îl îndepărtează de faptele rușinoase și de cele condamnabile. Dacă se gândește să săvârșească un păcat ori un lucru condamnabil, își amintește de ce se roagă și de ce stăruie în rugăciune: o face dorind răsplata de la Allah și temându-se de pedeapsa Lui. Rugăciunea îl oprește de la faptele rușinoase și de la ceea ce este condamnabil, iar el se ține departe de ele. Allah, Atotputernicul și Preamăritul, a spus:

﴿وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ﴾

Îndeplinește rugăciunea! Rugăciunea oprește de la faptele rușinoase și de la ceea ce este condamnabil.
Coran 29:45 · fragment

Și zakātul are urmări mari: curăță sufletul de zgârcenie și avariție, curăță averea și este o cauză a creșterii și sporirii ei. Prin el se împlinește ceea ce astăzi se numește *„solidaritate socială”*: când bogații plătesc zakātul averilor lor și îl dau săracilor, nevoile

acestora sunt acoperite și își primesc hrana prin acest drept pe care Allah l-a stabilit în averile bogaților. În hadithul lui Muʿāḏ ibn Jabal, asupra autenticității căruia sunt de acord cei doi autori ai colecțiilor Ṣaḥīḥ, Profetul ﷺ a spus: *„Dacă îți răspund la aceasta"* — adică primesc îndatorirea rugăciunii — *„fă-le cunoscut că Allah le-a impus o milostenie în averile lor, luată de la bogații lor și dată săracilor lor."* Plata zakātului aduce un mare folos bogaților: sufletele li se curăță, averile li se sporesc și sunt răsplătiți pentru bunătatea față de frații lor musulmani atinși de sărăcie, lipsă și greutate. Această milostenie le acoperă nevoia și le înlătură lipsa. Allah a impus zakātul în averile bogaților într-un fel care îi folosește săracului și nu-l vătămează pe bogat: este o parte mică dintr-o avere mare pe care Allah, în bunătatea și dărnicia Sa, a dăruit-o. El a făcut obligatorie această cotă mică, a cărei scoatere nu-l afectează pe bogat, dar îi folosește săracului lipsit, care nu are nimic.

Printre urmările bune ale milosteniei și ale bunătății față de săraci se află ceea ce apare în Ṣaḥīḥ Muslim (2984), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el, de la Profet ﷺ: *„Un bărbat aflat într-un ținut pustiu a auzit un glas dintr-un nor: «Udă grădina lui cutare!» Norul s-a îndreptat într-acolo și și-a vărsat apa pe un ținut pietros. Unul dintre canalele lui a cuprins toată apa. Bărbatul a urmărit apa și a găsit un om în grădină, care o îndrepta cu sapa sa. L-a întrebat: «Rob al lui Allah, cum te numești?» I-a spus numele pe care îl auzise din nor. Acela l-a întrebat: «Rob al lui Allah, de ce mă întrebi?» A răspuns: «Am auzit un glas din norul din care este această apă, spunând: „Udă grădina lui cutare!", rostindu-ți numele. Ce faci cu ea?» A răspuns: «Dacă ai spus aceasta, eu mă uit la ceea ce rodește: dau o treime ca milostenie, eu și familia mea mâncăm o treime și pun o treime înapoi în ea.»"* Într-o altă relatare a sa: *„Dau o treime săracilor, celor care cer și călătorului aflat în nevoie."*

Postul are efecte mari și rezultate însemnate. El este un scut, după cum Trimisul lui Allah ﷺ a spus: *„Postul este un scut."* Al-Buḫārī (1894) și Muslim (1151). Este un scut și o ocrotire împotriva Focului în Viața de Apoi și un scut împotriva păcatelor. Slăbește puterea poftei din suflet, îi ține în frâu avântul și îl împiedică să alunece și să cadă în lucruri interzise prin desfătarea cu binefacerile și gustarea plăcerilor lor. Din această pricină, sufletul poate înainta spre ceea ce are urmări rele în această lume și în Viața de Apoi. De aceea nobilul Profet, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a spus: *„Paradisul este înconjurat de lucruri neplăcute, iar Focul este înconjurat de pofte."* Al-Buḫārī (6487) și Muslim (2822); formularea este a lui Muslim. Calea spre Paradis cere răbdare în ascultarea de Allah și răbdare în ferirea de păcate, iar calea spre Foc este înconjurată de pofte. Dacă omul se îndepărtează de ele, dobândește siguranță; dacă se lasă în voia lor, ele îl pot duce la lucruri interzise: o plăcere trecătoare urmată de mâhnire, regret, înjosire și rușine în această lume și în Viața de Apoi. În hadithul asupra autenticității căruia sunt de acord cei doi autori ai colecțiilor Ṣaḥīḥ, ʿAbd Allāh ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul ﷺ a spus:

> *„O, tineri! Cine dintre voi are putința de a se căsători să se căsătorească! Aceasta păzește mai bine părțile intime și coboară mai bine privirea. Iar cine nu se poate căsători să postească, fiindcă postul îi va fi o înfrânare."*

El, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a arătat că omul care are putința de a se căsători trebuie să se grăbească să o facă, pentru a-și păstra castitatea și a-i îngădui și altuia să și-o păstreze. Dacă nu are putința, să folosească leacul profetic către care l-a îndrumat nobilul Trimis, binecuvântările, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui: postul. El este o apărare și o ocrotire împotriva căderii în păcate, pentru că slăbește sufletul și îl împiedică să facă ceea ce putea face când se desfăta cu mâncăruri și băuturi.

Acesta este, așadar, un nobil îndemn profetic al nobilului Trimis, cele mai bune binecuvântări și cea mai deplină pace fie

asupra lui, ca tinerii să se căsătorească atunci când pot și au mijloacele, iar dacă nu pot, să-și țină sufletele în frâu prin post.

Când bogații postesc, simt durerea foamei. Își amintesc de binefacerea bogăției pe care le-a dat-o Allah și Îi mulțumesc. Simt că au frați care suferă de foame fără să postească, fiindcă nu găsesc ceva cu care să-și păstreze viața. Aceasta îi îndeamnă la bunătate față de săraci și la dărnicie față de cei lipsiți și nevoiași.

Pelerinajul este un act de adorare măreț, pe care Allah l-a impus robilor Săi o singură dată în viață. El cuprinde lucruri legate de avere și lucruri legate de trup și are efecte bune și rezultate lăudabile în viața omului. Nobilul Profet, binecuvântarea și pacea fie asupra lui, a spus: *„De la o ʿumra la alta se ispășesc păcatele dintre ele, iar pelerinajul primit nu are altă răsplată decât Paradisul."* Al-Buḫārī (1773) și Muslim (1349), de la Abū Hurayra, Allah să fie mulțumit de el. Trimisul lui Allah ﷺ a fost întrebat despre cea mai bună faptă și a spus: *„Credința în Allah și în Trimisul Său."* S-a întrebat: *„Apoi care?"* A spus: *„Lupta pe calea lui Allah."* S-a întrebat: *„Apoi care?"* A spus: *„Un pelerinaj primit."* Al-Buḫārī (26) și Muslim (83), de la Abū Hurayra. Trimisul lui Allah ﷺ a mai spus: *„Cine face pelerinajul pentru Allah, fără vorbire ori fapte de natură sexuală și fără neascultare, se întoarce ca în ziua în care l-a născut mama sa."* Al-Buḫārī (1521) și Muslim (1350), de la Abū Hurayra. Pelerinajul primit este acela pe care omul îl îndeplinește potrivit Sunnei nobilului Profet, binecuvântarea și pacea fie asupra lui. Semnul său este că după pelerinaj omul este mai bun decât înainte. Dacă starea sa se schimbă din rea în bună ori din bună în mai bună, acesta este semnul limpede că pelerinajul i-a fost primit.

Îndeplinirea pelerinajului și a ʿumrei îi dă omului și prilejul să se apropie de Allah prin acte de adorare care nu există decât în acel loc. De pildă, înconjurarea rituală este o adorare pe care Allah a făcut-o proprie Casei Sale celei vechi. Ajungând la Mecca, omul înconjoară Casa cea veche și se apropie de Allah printr-un act de adorare pe care nu l-ar fi putut face dacă nu ajungea acolo, căci el nu există decât în jurul nobilei Kaʿba. Prin aceasta își amintește și simte că orice înconjurare rituală în alt loc de pe

pământ nu este prescrisă de Allah. Nimănui nu-i este îngăduit să înconjoare ritual un mausoleu sau vreun alt loc de pe pământ în afara nobilei Kaʿba. Tot astfel sunt sărutarea și atingerea Pietrei Negre și atingerea Colțului Yemenit. Allah nu le-a prescris musulmanilor să se apropie de El prin sărutarea sau atingerea unor pietre decât în aceste două locuri. De aceea, când ʿUmar ibn al-Ḫaṭṭāb, Allah Preaînaltul să fie mulțumit de el și să-l mulțumească, a venit la Piatra Neagră și a sărutat-o, a spus: *„Știu că ești o piatră, care nici nu vatămă, nici nu folosește. Dacă nu l-aș fi văzut pe Trimisul lui Allah ﷺ sărutându-te, nu te-aș fi sărutat."* Al-Buḫārī (1597) și Muslim (1270).

Printre urmările pelerinajului și ale ʿumrei se află și faptul că omul intrat în iḥrām, când își scoate hainele și se îmbracă într-un izār și un ridāʾ în care bogatul și săracul sunt deopotrivă, își amintește prin această îmbrăcăminte de giulgiurile morții. Se pregătește pentru ea prin fapte drepte, care sunt cele mai bune merinde, după cum Preaînaltul a spus:

﴿ وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ ﴾

Luați-vă merinde; cele mai bune merinde sunt evlavia.
Coran 2:197 · fragment

Tot astfel, adunarea pelerinilor la ʿArafa amintește de adunarea oamenilor la locul de staționare din Ziua Învierii și îi îndeamnă să se pregătească pentru acea Zi prin fapte drepte.

În timpul pelerinajului se întâlnesc musulmani din răsăritul și apusul pământului: se cunosc, se sfătuiesc sincer și află unii despre starea altora. Împărtășesc bucuriile și desfătările, precum și durerile, și se îndrumă spre ceea ce trebuie făcut. Cu toții se ajută în bine și evlavie, după cum Allah, Slăvitul, le-a poruncit.

Așadar, aceste mari acte de adorare pe care Allah le-a prescris și pe care a întemeiat religia Sa dreaptă au urmări bune în viața lumească a musulmanului și urmări mărețe în viața sa de apoi.

Îi cer lui Allah, Atotputernicul și Preamăritul, să ne dea tuturor izbândă în ceea ce Îl mulțumește, să ne facă dintre cei care ascultă

cuvântul și urmează ce este mai bun în el și să ne facă îndrumători bine călăuziți. El, Slăvitul, este Darnic și Generos. Allah să-l binecuvânteze, să-i dăruiască pace, binecuvântare și har celui mai bun dintre profeții și trimișii Săi, Profetul, imamul și căpetenia noastră Muḥammad ibn ʿAbd Allāh, familiei și companionilor săi și celor care urmează calea și îndrumarea sa! Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor! Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră!

Indice

adorare 1–4, 6, 8, 14, 17–18
evlavie 8, 12, 18
pelerinaj 17
post 17
rugăciune 6, 14

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Efectul adorării în viața musulmanului

Cum se răsfrâng rugăciunea, zakātul, postul și pelerinajul asupra vieții musulmanului? Lucrarea arată legătura dintre adorare, sinceritate, urmarea Sunnei și îndreptarea purtării, pornind de la dovezi din Coran și din învățătura Profetului.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro